

Det skal bemærkes, at beskrivelsen i anmærkningsteksten på side 191 på enkelte punkter er ukorrekt. Således skal der i stedet for betegnelsen »kommunale puljejob« stå »kommunal jobtræning« (2. afsnit, 2. linje efter tabellen) og i samme afsnit sidste linje skal »17.47.04. Offentlige servicejob« erstattes af »17.47.05. Længerevarende puljejob«. Disse præciseringer vil blive indarbejdet ved afsluttende ændringsforslag.

Ad § 34. Arbejdsmarkedsfonde

Spørgsmål 2:

»Det fremgår af lov om arbejdsmarkedsfonde, at indtægterne fra arbejdsmarkedsbidraget skal finansiere de statslige udgifter til bl.a. aktiv arbejdsmarkedspolitik. Vil finansministeren redegøre for, om det er i strid med loven, hvis arbejdsmarkedsbidraget nu også skal finansiere de kommunale nettolønudgifter til jobtræning?«

Svar:

Kommunal jobtræning er et aktiveringsredskab i den aktive arbejdsmarkedspolitik, jf. lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, §§ 12-15.

Udgifterne til den aktive arbejdsmarkedspolitik har siden arbejdsmarkedsreformen i 1994 indgået i udgiftsgrundlaget for *Aktiveringsfonden*, jf. lov om arbejdsmarkedsfonde. Aktiveringsfonden har til og med finansloven for 1996 alene finansieret den del af udgiften til kommunal jobtræning, der vedrører den direkte refusion til kommunerne. På forslag til finanslov for 1997 er der anlagt den fortolkning, at Aktiveringsfonden er budgetteret på grundlag af samtlige udgifter, der er forbundet med den kommunale jobtræning. Baggrunden herfor er følgende:

Kommunerne er forpligtet til at oprette et vist antal jobtræningspladser. Disse udmeldes årligt ved jobtræningskvoten. Ledige i kommunal jobtræning modtager den overenskomstmæssige eller til den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn. Den maksimale løn kan højst udgøre 81 kr. pr. time ekskl. feriepenge m.v. Staten udbetaler til kommunerne et løntilskud på 43 kr. pr. time (1994-pl). Den kommunale nettoudgift udgør således forskellen mellem den udbetalte løn inkl. feriepenge m.v. og løntilskuddet.

Størrelsen af kvoten indgår i fastsættelsen af bloktilskuddet, således at der i forbindelse med vedtagne ændringer af kvoten sker en tilsvarende regulering af bloktilskuddet. For eksempel reguleredes bloktilskuddet i 1996 fuldt ud for den nedsættelse af jobtræningskvoten fra 21.000 til 11.000 jobtræningspladser, som blev vedtaget på finansloven for 1996.

I henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 30. juni 1995, er kommunernes nettoudgifter til jobtræning efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik omfattet af budgetgarantien.

Budgetgarantien udgør et beløb, der tillægges eller fradrages statens generelle tilskud til kommunerne efter lovens § 10 (bloktilskuddet). Budgetgarantien udgør summen af de kommunale mer- eller mindreudgifter, som følger af udviklingen i kommunernes udgifter til de områder, der er omfattet af budgetgarantien, herunder altså jobtræning efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Budgetgarantien indebærer, at staten finansierer kommunernes faktiske nettoudgiftsændringer til jobtræning fra år til år. Staten vil således over bloktilskuddet fuldt ud finansiere merudgifterne ved en stigning i antallet af personer i kommunal jobtræning i forhold til året før, og omvendt vil staten fuldt ud inddrage besparelsen ved et færre antal personer i jobtræning i forhold til året før (jf. svar på spørgsmål 3 indgår disse *ikke* i Aktiveringsfonden, idet fonden budgetteres fremadrettet, og der foretages ikke efterreguleringer).

Til trods for, at bloktilskuddet i et vist omfang kan siges at være »bygget op« af en række op- og nedjusteringer i forbindelse med statslige initiativer, der pålægger, ændrer eller afskaffer kommunale opgaver, sker der ikke efterfølgende reguleringer for den enkelte kommune i forbindelse med aktiviteten på et givet område. For så vidt angår jobtræningsordningen, gælder imidlertid en særlig ordning med en efterfølgende mellemkommunal udligning, hvorefter der mellem kommunerne sker en omfordeling, jf. lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, i forhold til de faktiske udgifter til